fotbal

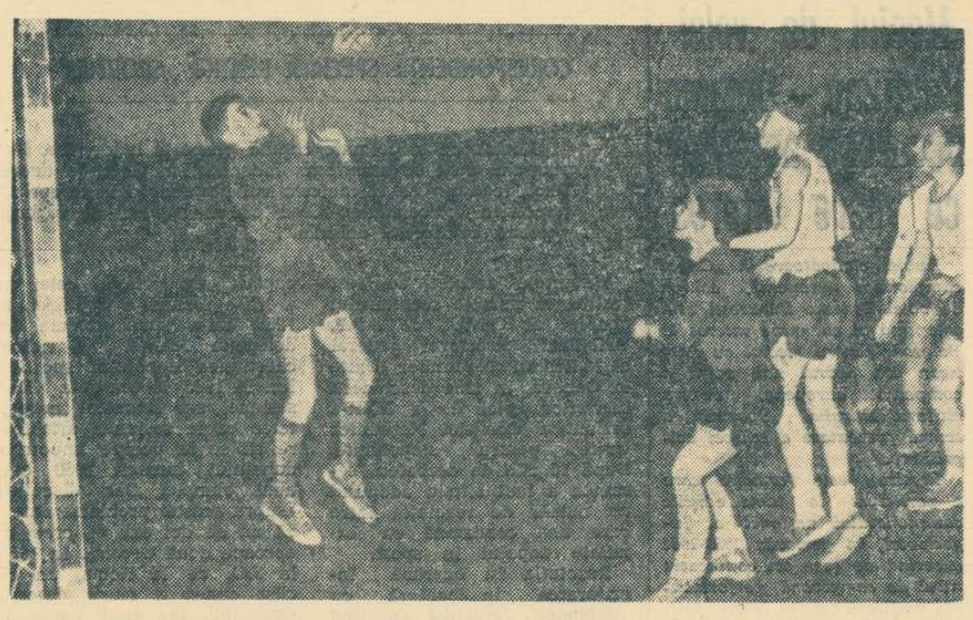

In sala Politehnica din Capitală se desfășoară competiția dotată cu „Cupa Steaua", rezervată echipelor de copii. In imagine vă prezentăm o fază din meciul Rapid — Centrul „23 August" III, terminat cu victoria feroviarilor cu scorul de 3—1. Foto: A. Neagu

Fără jumătăți de măsură

Cunoscuta echipă de categorie B, Industria sîrmei din Cîmpia Turzii, și-a deziluzionat suporterii, ocupînd locul 11 în clasamentul turului. Conducerea clubului atribuie această comportare necorespunzătoare a fotbaliștilor săi, lipsei de autoritate a antrenorului echipei, Gh. Tomescu, *care a trecut cu vederea abaterile unor jucători. O altă cauză: s-a observat o evidentă scădere a intensității ședințelor de pregătire, fapt care s-a răsfrînt în evoluția formației de la un meci la altul.*

Pentru a contribui la îmbunătățirea procesului de instruire, conducerea clubului din Cîmpia Turzii a lua o serie de măsuri. In primul rînd a fost cooptat în biroul secției de fotbal antrenorul Ion Lazăr *(care a mai condus echipa pînă în anul 1965), pentru a-l ajuta pe colegul său,* Gh. Tomescu, *în desfășurarea pregătirilor. Pe de altă parte, jucătorii* Ion Mureșan, Vasile Albu *și* Iosif Sardi *au primit sancțiuni pentru repetate absențe de la antrenamente, indisciplină pe teren și nerespectarea normelor vieții sportive. Din lot a fost scos Vasile Pîrvu și au fost introduși Vasile Cașani și juniorul Emil Mîndruț. S-au procurat noi materiale ajutătoare pentru antrenamente și s-a completat echipamentul sportiv.*

După cum se poate vedea, conducerea clubului se străduiește să asigure fotbaliștilor bune condiții de pregătire, fiind hotărîtă în același timp să și manifeste intransigență în procesul de instruire, fără a mai folosi jumătățile de măsură.

La ora actuală, jucătorii din Cîmpia Turzii fac cîte patru antrenamente săptămînal: două în sală și tot atîtea în aer liber. De săptămîna viitoare, vor începe partidele de verificare în compania formațiilor Arieșul Turda, Gloria Bistrița, A.S. Aiud, Politehnica Iași, A. S. Cugir ș.a.

Tr. I.

„FOTBALUL A DEVENIT O PROFESIUNE"...

...este de părere antrenorul iugoslav VOIN RAINOVICI

Am stat îndelung de vorbă cu VOIN RAINOVICI, docent la Școala superioară de educație fizică din Belgrad, profesor la catedra de fotbal, apreciat specialist iugoslav.

In discuția noastră, foarte deschisă, am căutat să deslușim — dacă așa ceva este posibil — căile pe care trebuie să le urmeze o acțiune de redresare a activității fotbalistice. Pentru început, i-am adresat o întrebare de actualitate:

— Ce părere aveți despre cursul de perfecționare a antrenorilor, ținut la Snagov, la care ați avut amabilitatea să prezentați o expunere?

— Asupra utilității lui și a altor asemenea cursuri nici nu este nevoie să argumentăm. Cred, însă, că am participat doar la prima parte a cursului — cea teoretică — și că partea practică, cea mai interesantă, îi va urma. Astfel de cursuri — nu lungi, de maximum o săptămînă, dar pregătite temeinic — cu o tematică precisă, în care partea practică să ocupe un loc principal, pot fi de un real folos tehnicienilor.

— Și cum ar arăta, practic, un astfel de curs?

— Eu am prezentat tema teoretică asupra principiilor tacticii contemporane. Mulți oameni nu pot înțelege în 2—3 ore tot ce spune sau vrea să explice la tablă un lector. Dacă aș fi avut la dispoziție și aș fi pregătit, de exemplu o săptămînă, o echipă de fotbal, aș fi putut exemplifica practic ceea ce am expus teoretic azi: tactica individuală, tactica în grup, tactica colectivă.

— Ați observat, desigur, că la noi se discută aprins în ultimul timp, despre insuccesele fotbalului. Care este părerea dv., sinceră, despre echipele și fotbalul nostru?

— In multe discipline, România deține locuri fruntașe în ierarhia mondială: caiac-canoe, handbal, polo, volei, rugby, lupte, ceea ce dovedește că tineretul dv. este foarte înzestrat, capabil de mari performanțe. Chiar și la fotbal, socotesc eu. Ne-ați învins cu 1—0 la Belgrad în 1956, cînd echipa iugoslaviei reprezenta o valoare certă pe plan mondial. Rapid București a întrecut fără drept de apel, chiar la Belgrad, echipa noastră olimpică. Am văzut aceste jocuri. Nu-mi vine să cred că de atunci și pînă acum au fost pierdute toate calitățile, etalate cu prisosință. Este, practic, exclus. Atunci? Atunci, cred — și o spun cu toată sinceritatea — că, mai curînd în domeniul organizării fotbalului ceva nu este în regulă. Și că aceasta influențează direct asupra pregătirii.

— Care ar fi acest CEVA și ce ați propune ca remediu?

— Nu cunosc chiar în fond modul de organizare a activității fotbalistice la dv. Dar vă pot spune unde am greșit noi ani de-a rîndul și, eventual, ținînd cont de greșelile noastre să le evitați.

Oricine dorește să aibă rezultate bune în domeniul fotbalului, trebuie să înțeleagă că acest sport a devenit, pe coordonatele mondiale, o activitate ca oricare alta O PROFESIUNE fără doar și poate, în care și cei ce o practică și cei ce o conduc, trebuie să-și cunoască precis obligațiile și drepturile pînă în cele mai mici amănunte. Iată de ce am căutat să elucidăm, în primul rînd, care trebuie să fie raportul: club-jucător-conducător. Am precizat exact îndatoririle jucătorului la antrenament, la jocuri, în viața de toate zilele. Am întocmit un regulament de ordine interioară, ca la oricare întreprindere. Cînd fiecare își cunoaște îndatoririle și drepturile, cînd știe că va fi răsplătit pentru buna activitate și penalizat pentru neîndeplinirea unei sarcini, cînd jucătorilor nu le va mai fi indiferent dacă joacă în echipă sau stau pe tușă, dacă vin spectatori la un meci sau dacă nu vin, cînd vor ști că în funcție de toate acestea vor cîștiga mai mult sau mai puțin, cînd, în sfîrșit, vor fi cointeresați direct atunci SE VOR SCHIMBA FUNDAMENTAL ȘI CONCEPȚIILE LOR PRIVIND FOTBALUL.

In al doilea rînd trebuie creată o bază de masă a fotbalului. Să fie cuprinși în practicarea lui cît mai mulți copii și tineri, în special din școli.

In al treilea rînd: am greșit mulți ani considerînd că orice fost fotbalist este — automat — și un specialist. Una este să fii fotbalist mare și cu totul alta să fii un bun specialist, să-i înveți și să-i conduci pe alții. Am căutat ca viitorii specialiști, antrenorii, conducătorii să fie recrutați pe cît posibil din foști jucători, dar dintre aceia care au avut la bază o pregătire intelectuală, un liceu cel puțin, dacă nu chiar o facultate. Pe mulți i-am trimis noi (sau au plecat ei singuri, pe cont propriu) la diferite cursuri de pregătire în străinătate. Au luerat pe lîngă specialiști reputați de la marile cluburi. Milianici, actualul antrenor la Steaua roșie Belgrad, a activat șase luni la Arsenal (Anglia), studiind acolo toate aspectele activității fotbalistice. Mulți s-au angajat pentru o perioadă ca antrenori în străinătate (Pavici, Ceaikovski, Gheghici, Boskov etc.), după care vor reveni acasă. Branko Zebeț, de exemplu, este unul dintre cei care s-au reîntors, iar venirea lui la Dinamo Zagreb, s-a simțit din plin în rezultatele echipei. Actualul antrenor de la Dinamo Zagreb, Ivița Horvath, a terminat școala lui Sepp Herberger și a lucrat cinci ani ca antrenor în R.F. a Germaniei, Bobek a muncit ca antrenor în Grecia, iar în prezent este antrenor la Partizan Belgrad. Venirea lui a redresat total o situație ca și pierdută, cu toate că din rîndurile finaliștilor „C.C.E." au plecat în străinătate opt jucători. Fără un accent pe specializarea în țări cu tradiție recunoscută în fotbal, fără a lua de peste tot cîte ceva din ceea ce este nevoie nu se poate face treabă foarte bună. Ceea ce se plătește pentru asta se întoarce înzecit și însutit în favoarea celor care au făcut investițiile. Așa s-a întîmplat în fotbalul iugoslav, credeți-mă.

— Rezultatele n-au fost, însă, imediate...

— Vedeți, și aici greșeam înainte. După ȘASE LUNI sau după UN AN ceream REZULTATE. Nu, acestea nu vin imediat! Să crești un jucător, să-i înveți bine fotbal nu poți, de multe ori, nu poți face acest lucru nici în 2—3 ani. Trebuie răbdare. La început, rezultatele au fost modeste. Apoi, ele au început să se arate. Închipuiți-vă ce am fi făcut noi acum, cînd ne-au plecat peste hotare, ca profesioniști sau amatori, circa 200 de jucători de fotbal, dacă nu am fi avut specialiști buni care să pregătească alții. Și, totuși, în prezent se mai află în străinătate peste 44 de antrenori iugoslavi. Este o pepinieră, după cum vedeți, destul de consistentă.

De la englezi am luat ceva din organizare, de la sportivii germani din pregătire, disciplină și seriozitate. Vecinii noștri maghiari ne-au inspirat tactica. Noi ne-am păstrat imaginația în joc, finețea și tehnica, ceea ce era, de altfel, definitoriu pentru fotbalul iugoslav. Esențială este, însă, organizarea și numai apoi putem discuta despre stop, dribling și celelalte.

De importanță capitală este și factorul psihic. Un tehnician străin, necunoscut, aduce un spirit nou, este altfel ascultat, deși n-ar trebui să fie așa.

— Noi avem jucători buni...

— Cred că materia primă — omul — nu vă lipsește. Și chiar talente. O organizare mai bună, o pregătire mai bună, mai multă disciplină și seriozitate vă vor aduce satisfacții și în acest domeniu. Sînt convins! Dar trebuie să știți să învățați, la început, și de la alții, pentru ca mai tîrziu să-i puteți învăța pe alții.

Interviu consemnat de
Gh. GLISICI

DE LA UN DIALOG IMAGINAR, LA UNUL REAL

Avem în față cîteva zeci de scrisori sosite la redacția ziarului în urma articolului „Lecție de combativitate", publicat în numărul din 13 ianuarie.

Ne pregăteam să răspundem fiecărui cititor în parte pentru aprecierile referitoare la grija pe care ziarul nostru o are față de colaboratorii ei. Ne gîndeam chiar să-i rugăm să adreseze în scris revistei „Fotbal" părerile lor privind tonul jignitor folosit de R. Urziceanu în articolul „S-a supărat văcarul pe sat". Ne gîndeam, chiar, să punem la dispoziția conducerii acestui săptămînal vraful de scrisori și, împreună, să tragem concluziile cele mai juste. Pe scurt, să încheiem o așa-zisă polemică. Dar, spre părerea noastră de rău, după două săptămîni, revista „Fotbal" aduce din nou în actualitate acest caz. Într-un „Dialog cu un cititor" ANONIM, apărut în ziua de 25 ianuarie, revista crede a pune lucrurile la punct! Noi știm din bătrîni, „că cine se scuză, se acuză", că, dimpotrivă, rîndurile noi inserate nu fac decît să ocolească miezul care a iscat discuția, să escamoteze, de fapt, ideea principală în sprijinul căreia au militat rîndurile din articolul „Lecție de combativitate", și anume tonul jignitor folosit și nicidecum rezultatul anchetei revistei „Fotbal". Și, încă o dată, nu putem să nu fim (neplăcut) surprinși de zelul cu care autorul sau autorii (articolul din „Fotbal" fiind semnat Red.), caută să (ne) lămurească.

Era de așteptat ca în acest dialog imaginar să distingem o cît de palidă autocritică față de cuvintele injurioase adresate antrenorului C. Vîlcov. În locul acesteia, însă, revista „Fotbal" își popularizează acțiunile întreprinse în decursul vremii, privind grija față de veteranii fotbalului. Curioasă mentalitate, de ce n-am spune-o, ciudată în ce privește spiritul autocritic al unor lucrători ai acestei redacții. În sprijinul celor afirmate pledează tonul în continuare arogant, motivele puerile invocate, procesele de intenție create și în recentul articol apărut în săptămînalul de specialitate.

Deoarece dorim să punem capăt unei discuții iscate mai mult din vanitatea autorului articolului: **„S-a supărat văcarul pe sat"**, decît dintr-o cauză obiectivă, reproducem cîteva pasaje din scrisorile sosite la redacția noastră în urma publicării lui în săptămînalul „Fotbal". Textul integral al fiecărei scrisori îl ținem la dispoziția conducerii revistei spre a-l folosi — eventual — în viitoarele numere pentru un dialog real cu cititori care scriu, întreabă și așteaptă explicații.

Iată ce ne-a scris tov. CORNEL CONSTANTINESCU, din Tg. Ocna, str. Sergent Donici nr. 4:

> **„...Stai cu ochii în gol și te întrebi dacă se poate scrie așa ceva. O fi presa liberă prin literă de lege, dar asemenea huliganisme nu sînt permise în scris. Articolul dv., apărut în „Sportul" nr. 61, „Lecție de combativitate", sobru și educativ, nu prea cred să-l pună la punct pe Radu Urziceanu** (după cum vedeți ați avut dreptate — n. r.), **căci pe lîngă el mai sînt și alți vinovați... R. Urziceanu se face vinovat penal de huliganism. Sînt solidar și aprob întru totul observațiile juste enunțate în scris de tov. Colea Vîlcov...".**

„Părerea antrenorului C. Vîlcov asupra decernării trofeului de „cel mai bun fotbalist al anului" este poate și părerea altor iubitori ai acestui sport. Nu poate supăra pe nimeni, scrie PAVEL TÎRNOVAN din Bistrița, str. Al. Vlahuță nr. 7. **Calitățile acestui fotbalist sînt incontestabile, dar nu trebuie să ne grăbim cu elogiile. CU TOATE DIFERENȚELE DE PĂRERI ȘI DE APRECIERI, DE CE TREBUIE SĂ NE SUPĂRĂM PE CINEVA CARE ARE O REZERVĂ FAȚĂ DE FAVORITUL NOSTRU, ÎNTR-O ASEMENEA MĂSURĂ, ÎNCÎT SĂ TRECEM LA ATAC DIRECT ȘI CALOMNIE?".**

„Mă întreb: cu cît cunoaște mai mult fotbal R. Urziceanu decît antrenorul C. Vîlcov?... Iubitorii fotbalului, care sînt și cititorii revistelor și ziarelor de specialitate, nu se amuză cu asemenea articole. AUTORUL ARTICOLULUI DIN REVISTA „FOTBAL" TREBUIE SĂ ȘTIE CĂ SE POATE ȘUPĂRA ȘI „SATUL PE VĂCAR" ȘI ATUNCI E MAI RĂU".

Intitulîndu-și scrisoarea „DEFĂIMARE ȘI DEZGUST", profesorul ANTOHI LEONID din Iași ne scrie: **„Am în față revista „Fotbal" și nu-mi dau seama cum o publicație de specialitate, numai de dragul de a ridica în slăvi un jucător, ponegrește cu tot felul de adjective și epitete un om care își trăiește viața pe teren, antrenînd pe cei mai mici fotbaliști... ARTICOLUL LUI R. URZICEANU ESTE JIGNITOR NU NUMAI PENTRU C. VÎLCOV, CI ȘI PENTRU ALȚI ACTIVIȘTI SPORTIVI ȘI ANTRENORI. De ce conducerea revistei permite asemenea aprecieri, polemici și face din coloanele sale un loc de dispută și de descărcare a nervilor? Considerăm că R. Urziceanu trebuie să reflecteze mai mult asupra atitudinii sale și AȘTEPTĂM SĂ VEDEM CĂ A ÎNȚELES MENIREA UNUI ZIARIST ÎN LUMINA REALITĂȚII ȘI NU A DEZGUSTULUI, A DEFĂIMĂRII".**

Mulți alți cititori, manifestîndu-și pe numeroase pagini indignarea față de articolul „S-a supărat văcarul pe sat" ne-au scris:

„După părerea mea, prin acest articol, R. Urziceanu a făcut un prost serviciu presei noastre sportive..." spune SACHE DUMITRU de la Depoul C.F.R. Sibiu, iar tovarășii VĂDUVA S. TEODOR și GHEORGHE HALVAGIU de la stația C.F.R. Roșiori Nord, ing. IONESCU GRIGORE din București, bd. 1 Mai nr. 321, se întreabă:

> **„Cum a putut un întreg colegiu de redacție să admită că, în loc de sugestii despre felul cum ar trebui să se muncească pentru ca fotbalul nostru să nu mai bată pasul pe loc, să-și găsească spațiu articole jignitoare! CRED CĂ — folosind tot cuvintele ziaristului R. Urziceanu — SPAȚIUL REVISTEI „FOTBAL" POATE FI FOLOSIT ÎN MAI BUNE CONDIȚIUNI FĂRĂ A FI SACRIFICAT UNOR SCOPURI MINORE, CU ATÎT MAI MULT, CU CÎT CHIAR AUTORUL SPUNE CĂ NU DUC LIPSĂ DE MATERIAL. Ar ajuta, cred, mai mult la ridicarea fotbalului din țara noastră".**

Tov. NICOLAE BĂLȚATU din București, str. Stejarului nr. 42, ap. 9, adresîndu-se autorului articolului **„S-a supărat văcarul pe sat"**, scrie în încheiere: **„...deși nu sînt ziarist, permiteți-mi să vă dau un ultim sfat tovărășesc: în articolele ce le veți mai publica încercați să nu mai folosiți stilul și limbajul de pe vremuri, care nu face decît să vă umbrească activitatea de ziarist...".**

Aceste spicuiri, NEIMAGINARE, ar mai putea continua, căci am mai primit scrisori de la: **V. Andreleșcu-Sinaia, Paul Mandea-Cisnădie, str. Țesătorilor nr. 10, Doru Popovici-Arad, bd. Lenin nr. 6, S. Bogdan-București, str. 30 Decembrie nr. 52, Ștefan Schwartz** — comuna Deta, reg. Banat, **Sebastian Popescu-Constanța, str. Aviator Nițescu nr. 29 ș.a.**

Iată atîția oameni, din diferite colțuri ale țării, care au simțit nevoia să-și spună părerea în această problemă, să se adreseze redacției noastre. Tuturor le mulțumim.

Cristian MANTU

Programul returului campionatului diviziei B, seria a II-a, 1967-1968

ETAPA I, 10 MARTIE 1968

A.S. Cugir — C.F.R. Timișoara
Ind. sîrmei C. Turzii — C.F.R. I.R.T. Arad
Gaz m. Mediaș — Olimpia Oradea
Minerul B. Mare — C.S.M. Reșița
Politehnica Tim. — C.S.M. Sibiu
Vagonul Arad — C.F.R. Cluj
Crișul Oradea — Met. Hunedoara

ETAPA A II-A, 17 MARTIE 1968

C.S.M. Sibiu — Ind. s. C. Turzii
C.F.R. Cluj — Gaz metan Mediaș
Met. Hunedoara — Min. B. Mare
Olimpia Oradea — Polit. Timișoara
C.F.R. Tim. — Vagonul Arad
C.F.R. I.R.T. Arad — Crișul Oradea
C.S.M. Reșița — A.S. Cugir

ETAPA A III-A, 24 MARTIE 1968

Vagonul Arad — C.F.R. I.R.T. Arad
C.S.M. Reșița — Ind. s. C. Turzii
Polit. Timișoara — C.F.R. Tim.
A.S. Cugir — Metalul Hunedoara
Crișul Oradea — Olimpia Oradea
Gaz m. Mediaș — C.S.M. Sibiu
C.F.R. Cluj — Minerul B. Mare

ETAPA A IV-A, 31 MARTIE 1968

Met. Hunedoara — Olimpia Oradea
Polit. Timișoara — A.S. Cugir
Vagonul Arad — C.S.M. Reșița
Crișul Oradea — Gaz m. Mediaș
Minerul B. M. — C.F.R. I.R.T. Arad
Ind. s. C. Turzii — C.F.R. Cluj
C.S.M. Sibiu — C.F.R. Timișoara

ETAPA A V-A, 7 APRILIE 1968

C.S.M. Reșița — Polit. Timișoara
Minerul B. Mare — Crișul Oradea
C.F.R. I.R.T. Arad — A.S. Cugir
C.F.R. Timișoara — C.F.R. Cluj
Ind. s. C. Turzii — Met. Hunedoara
Olimpia Oradea — C.S.M. Sibiu
Gaz m. Mediaș — Vagonul Arad

ETAPA A VI-A, 14 APRILIE 1968

Gaz m. Mediaș — Minerul B. M.
C.F.R. Tim. — Met. Hunedoara
Crișul Oradea — Ind. sîrmei C. Turzii
A.S. Cugir — C.S.M. Sibiu
C.F.R. Cluj — Olimpia Oradea
Vagonul Arad — Polit. Timișoara
C.S.M. Reșița — C.F.R. I.R.T. Arad

ETAPA A VII-A, 21 APRILIE 1968

Polit. Timișoara — Crișul Oradea
A.S. Cugir — Vagonul Arad
Olimpia Oradea — C.S.M. Reșița
Ind. sîrmei C. Turzii — Minerul Baia Mare
Met. Hunedoara — Gaz m. Mediaș
C.F.R. I.R.T. Arad — C.F.R. Tim.
C.S.M. Sibiu — C.F.R. Cluj

ETAPA A VIII-A, 28 APRILIE 1968

C.F.R. Cluj — Met. Hunedoara
Minerul B. Mare — C.S.M. Sibiu
Crișul Oradea — C.F.R. Tim.
Polit. Timișoara — C.F.R. I.R.T. Arad
Ind. s. C. Turzii — A. S. Cugir
C.S.M. Reșița — Gaz m. Mediaș
Vagonul Arad — Olimpia Oradea

ETAPA A IX-A, 5 MAI 1968

Gaz metan Mediaș — Ind. sîrmei C. Turzii
C.F.R. Cluj — C.F.R. I.R.T. Arad
Olimpia Oradea — A.S. Cugir
Vagonul Arad — Minerul B. Mare
C.F.R. Tim. — C.S.M. Reșița
C.S.M. Sibiu — Crișul Oradea
Met. Hunedoara — Polit. Timișoara

ETAPA A X-A, 12 MAI 1968

Minerul B. M. — C.F.R. Tim.
Polit. Timișoara — Gaz m. Mediaș
Crișul Oradea — Vagonul Arad
C.F.R. I.R.T. Arad — C.S.M. Sibiu
A.S. Cugir — C.F.R. Cluj
Met. Hunedoara — C.S.M. Reșița
Ind. s. C. Turzii — Olimpia Oradea

ETAPA A XI-A, 19 MAI 1968

Gaz metan Mediaș — A.S. Cugir
Olimpia Oradea — Minerul B. M.
C.F.R. Tim. — Ind. s. C. Turzii
C.S.M. Reșița — Crișul Oradea
C.F.R. I.R.T. Arad — Metalul Hunedoara
C.F.R. Cluj — Polit. Timișoara
C.S.M. Sibiu — Vagonul Arad

ETAPA A XII-A, 26 MAI 1968

Vagonul Arad — Ind. s. C. Turzii
A.S. Cugir — Crișul Oradea
C.S.M. Sibiu — Met. Hunedoara
Polit. Timișoara — Minerul B. M.
C.F.R. Cluj — C.S.M. Reșița
Olimpia Oradea — C.F.R. I.R.T. Arad
Gaz m. Mediaș — C.F.R. Tim.

ETAPA A XIII-A, 2 IUNIE 1968

C.F.R. Tim. — Olimpia Oradea
Met. Hunedoara — Vagonul Arad
Minerul B. M. — A.S. Cugir
C.S.M. Reșița — C.S.M. Sibiu
C.F.R. I.R.T. Arad — Gaz metan Mediaș
Crișul Oradea — C.F.R. Cluj
Ind. sîrmei C. Turzii — Politehnica Timișoara

PRONOSPORT

PROGRAMUL CONCURSULUI PRONOSPORT NR. 5 DIN 4 FEBRUARIE 1968

I: Atalanta — Cagliari; II: Bologna — Brescia; III: Lanerossi — Internazionale; IV: Mantova — Sampdoria; V: Milan — Napoli; VI: Roma — Spal; VII: Torino — Fiorentina; VIII: Varese — Juventus; IX: Bari — Padova; X: Livorno — Reggina; XI: Potenza — Lazio; XII: Novara — Lecco; XIII: Catania — Pisa.

TRAGEREA LOTO DIN 28 IANUARIE 1968

50 43 51 45 52 36 64 48 45 12 20 68

Fond de premii: 992 288 lei.

Tragerea următoare va avea loc vineri 2 februarie 1968 în București.

PREGĂTIRILE ECHIPELOR

TRACTORUL BRAȘOV

De la 8 ianuarie au reluat pregătirile și fotbaliștii de la Tractorul. Pînă la 1 februarie, brașovenii efectuează antrenamente zilnice, accentul punîndu-se pe pregătirea fizică generală. În luna februarie, este prevăzut ca echipa să susțină 10 meciuri amicale în compania unor formații din campionatul regiunii Brașov și din divizia B, ca: Metrom Brașov, C.S.M. Sibiu, Poiana Cîmpina, Flacăra Moreni. La pregătiri iau parte jucătorii Covalic, Tati, Mereș, Rișniță, Chimina, Romanov, Pop, Ciripoi, Balint, Serb, Keresteș, Vătav, Ciupa, Vîntu.

C. GRUIA

C.S.M. REȘIȚA

Echipa metalurgiștilor reșițeni face antrenamente zilnice în aer liber. Dornici să se reabiliteze pentru evoluția nesatisfăcătoare din turul campionatului, jucătorii se pregătesc cu multă seriozitate. Pentru a verifica potențialul elevilor săi antrenorul C. Voroncovschi a perfectat mai multe partide de verificare. Iată lotul echipei C.S.M.: Budai, Tunaru, Filip, Pîrvan, Foale, Oșan, Niculescu, Schiopu, Spălățelu, Petrovici, Schuh, Varga, Pătrașcu, Badiu, Mioc, Copăceanu, Arnoțchi, Kafka, Petri și Pușcaș.

A. RUDEANU

La cinematograful Patria din Capitală

Ultimele două zile

„RĂZBOI ȘI PACE"

regia Serghei Bondarciuk după romanul lui Lev Tolstoi

(seriile a III-a și a IV-a)

O FRUMOASĂ PROMISIUNE:

VIRGINIA BONCI

La sfîrșitul lunii mai 1966, pe stadionul „23 August" din Cîmpulung Muscel s-a desfășurat concursul republican al liceelor cu program de educație fizică. Deși condițiile atmosferice au fost nefavorabile (frig și ploaie), cîțiva atleți s-au făcut, totuși, remarcați prin rezultatele obținute. Iar în fruntea acestora s-a situat o fată de 17 ani din Craiova, Virginia Bonci, care a cîștigat săritura în înălțime, trecînd prin „pășire" 1,60 m. Era prima afirmare a elevei prof. Ioan Rinderiu de la Liceul „N. Bălcescu" din Craiova.

FIȘIER

Virginia Bonci (Rapid București) — născută la 5 ianuarie 1949, la Craiova, înălțimea — 1,74 m, greutatea —
1963—1,40 m
1964—1,40 m
1965—1,56 m
1966—1,60 m
1967—1,73 m.

Începutul anului 1967 o găsește în București, transferată la clubul Rapid. Aici, noul antrenor (prof. Constantin Dumitrescu), îi schimbă radical tehnica, pregătind-o pentru procedeul „rostogolire ventrală", cu care îi întrevedea perspective superioare. Și, speranțele s-au adeverit chiar de la prima evoluție a atletei în competițiile de sală. Ea se clasează pe primul loc în cadrul concursului republican de juniori, întrecîndu-și recordul personal în aer liber. Performanța realizată: 1,63 m. În continuare, Virginia Bonci progresează mereu, reușind să încheie sezonul cu un valoros 1,73 m, cifră care o plasează pe locul XIII în ierarhia mondială a probei.

Succesele din 1967 au mobilizat-o și mai mult pe această atletă perseverentă și conștiincioasă. Gîndurile sale s-au îndreptat — firește — spre Ciudad de Mexico și, în consecință, cantitatea de muncă depusă în antrenamente aproape s-a dublat. Un prim rezultat a fost creșterea considerabilă a forței. După cum ne arăta prof. C. Dumitrescu, Virginia făcea, anul trecut, genuflexiuni cu 50 kg și semiflexiuni cu 120 kg, iar acum a ajuns, respectiv, la 80 și 170 kg!

Simbăta trecută, Virginia a debutat, cu brio, în competițiile actualului sezon. Trecînd, cu dezinvoltură, ștacheta ridicată la 1,71 m, ea a doborît recordul republican de junioare pe teren acoperit, făcînd, totodată, o frumoasă promisiune pentru evoluțiile viitoare.

Adrian IONESCU

TRISTA REALITATE A ATLETISMULUI TIMIȘOREAN

NU MAI PUTEM TRĂI DIN AMINTIRI!

La analiza activității atletice timișorene pe anul 1967, au fost evocate numele unor atleți ca **Iolanda Balaș, Edith Treybal, Luisa Ernst, Soeter, Lupșa, frații Raica, Pricop, Vamoș** și alții, care au făcut cinste orașului de pe Bega. Dar, această rememorare plăcută, de respect pentru ceea ce a fost, ne readuce în același timp cu picioarele pe pămînt, ne face să vedem trista realitate a atletismului timișorean actual. Citarea unor recorduri stabilite în urmă cu 10—11 ani (800 m, 1 500 m, 10 000 m), 12 ani (400 m), 14 ani (înălțime) sau chiar 17 ani (100 m) constituie, totodată, critici la adresa celor care răspund azi de soarta atletismului din această urbe.

CÎTEVA CAUZE ALE CĂDERII PE TOBOGAN

Puțini profesori de educație fizică manifestă preocupare pentru depistarea și îndrumarea tinerilor spre secțiile de atletism. Putem cita numai pe Ana Șerban-Zgăvîrdea (Liceul 7), Eleonora Neagu și Tiberiu Ursu (Șc. profesională Electromotor), Nicolae Iosof și Ana Delcov (Liceul 1). În rest — dezinteres total. La concursurile atletice școlare participă aceiași 15—20 de elevi care reprezintă școala în competiții la toate ramurile de sport, adevărați „jolly-jockeri" pe care se bazează profesorul respectiv. Concluzia: în privința atletismului, în școli nu se urmărește decît achitarea unor datorii impuse de calendarul competițional al Ministerului Învățămîntului.

Dintre antrenorii din cluburi, doar Emil Grozescu și Ion Mesaroș păstrează o oarecare legătură cu școlile din care și-au selecționat copiii. Ceilalți neglijează complet acest bogat izvor de elemente, deși în acest sens au fost date în repetate rînduri indicații. În oraș funcționează 22 de antrenori (4 cu normă întreagă și 18 cu jumătate de normă), salariați ai celor șase secții de atletism. Față de aceste încadrări, cei 312 sportivi legitimați reprezintă prea puțin. Și, după părerile unor activiști ai C.O.E.F.S., numărul atleților care se pregătesc efectiv este încă mai mic.

Pe bună dreptate, munca antrenorilor a fost apreciată ca necorespunzătoare. Mulți lucrează insuficient, nu participă activ la procesul de instruire, nu se interesează de progresul atleților. Antrenamentele se desfășoară într-o ambianță monotonă, care nu atrage și nu menține copilul în atletism; în puține cazuri antrenorii caută să ia legătura cu părinții copiilor, pentru a le obține colaborarea.

Față de anii trecuți numărul și valoarea juniorilor a crescut, dar, aceștia sînt încă prea puțini față de cerințele actuale și, în plus, nu prezintă garanția că vor atinge o fală egală cu cea a înaintașilor lor de acum 10—15 ani.

STAREA BAZELOR SPORTIVE ÎNFLUENȚEAZĂ PERFORMANȚELE?

În mod cert, DA! Altădată, baza Progresul reprezenta „șantierul de lucru" al atleților. Azi, nimeni nu se mai interesează de ea. Deși au fost alocate fonduri zgura roșie adusă în primăvara anului 1967 nu a fost nici pînă azi folosită, iar sala de forță nu a fost amenajată. În aceeași situație se află și pista stadionului „23 August" și chiar cea de la stadionul Tineretului. Pista acoperită de la C.F.R., la care trebuia terminată instalația de încălzire centrală, nici azi — după al treilea termen — nu a fost dată în funcțiune.

CE VALOARE AU PLANURILE DE MĂSURI?

Trăgînd concluziile ședinței de analiză, vicepreședintele C.R.E.F.S. Banat, tov. A. Damșa, subliniază că: „De ani de zile, în planurile de măsuri se propune reorganizarea birourilor de secții, reactivizarea colegiilor de antrenori, intensificarea colaborării între antrenori și profesori etc. etc. Dar, efectiv, nu se face nimic. Se preconizează măsuri și, apoi, în fiecare an se reiau rapoartele vechi și se mai completează cu unele date statistice. Rezultatul? Batem pasul pe loc!"

Este nevoie de un suflu nou în mișcarea atletică școlară. Trebuie găsite forme noi de atragere, de stimulare a elevilor cu calități pentru atletism. Numai pornind realist, fără a ne mai ascunde după deget, abordîndu-se, cu tot spiritul de răspundere, cauzele reale ale rămînerii în urmă, de către toți factorii de resort (C.O.E.F.S., conducerii de cluburi, antrenori, profesori) se va pune capăt alunecării pe tobogan a atletismului timișorean. Și, poate, el va începe o nouă ascensiune.

PETRU ARCAN
coresp. principal

Concursuri de sală

LA TG. MUREȘ...

În sala de sub tribuna stadionului „23 August" au avut loc, în interval de o săptămînă, două concursuri atletice. Cu prilejul acestora au fost înregistrate unele rezultate bune, printre care și cîteva recorduri regionale. Cei mai valoroși performeri ai concursurilor a fost juniorul CSABA DOȘA (n. 1951) care a sărit la înălțime 1,95 m. În proba similară, la fete, **Zoia Moldovan** (n. 1952) a trecut 1,55 m, egalînd astfel recordul republican de sală al junioriior mici. S-a remarcat de asemenea și **Maria Popa** (n. 1949), cu 5,49 m la lungime.

C. Albu — coresp.

...ȘI LA PLOIEȘTI

Atleții ploieșteni s-au întîlnit în sala de la stadionul Petrolul, avînd ca invitați și pe colegii lor de la Școala sportivă din Brașov. Cîteva rezultate la junioare mici: **50 m: E. Breslauer 6,8; lungime: L. Jinga 5,15; greutate 3 kg: V. Cîrstea 12,84.** La juniori mici: **50 m: L. Chioreanu 6,4; 50 mg: Gh. Aldescu 8,1; lungime G. Oană 5,91; greutate 5 kg: Gh. Aldescu 12,07.**

M. Sima — coresp.